

Dalí i la mare dels ous

Saltava a la premsa aquesta setmana que la Fundació Gala-Dalí vol potenciar Figueres com a centre del món dalinià. Un amic anglès, gran admirador de la figura i l'obra del pare del surrealisme, i també un torracollons, em preguntava que si aquest organisme privat ja es va crear a inicis dels vuitanta amb aquest mateix objectiu, amb Figueres i el Museu Dalí com a principals eixos neuràlgics de la gestió i promoció artística, cultural i intel·lectual del patrimoni dalinià, llavors, què s'havia fet fins avui? Com ell, alguns figuerencs, normalment els més desagraïts i carallots, diuen que res o molt poc, i que de fet s'ha implicat molt poquet amb la ciutat. Fins i tot més d'un s'atreveix a insinuar que els suposats beneficis que Figueres ha tret per ser la ciutat que ha albergat la mare dels ous surrealistes durant més de quatre dècades, és un misteri que ni els investigadors dels fenòmens parasubnormals, Sebastià d'Arbó i Íker Jiménez, han aconseguit desxifrar mai.

S'ha de ser un pollós miserable per no agrair el fet que cada 6 de gener, dia de Reis, els figuerencs podem anar a visitar el museu gratis. Què més voleu? A més, fer un passeig per la ciutat i no palpar, no reconèixer i abraçar el surrealisme a cada passa, és no voler adonar-se de la seva idiotancràsia, un segell que agradarà més o menys però que és innegablement figuerenc, genuïnament surrealista i sobretot universalment envejat per moltes altres urbs del mateix nivell que no tenen res interessant per oferir al món, com per exemple Vilafant. I tot això no s'aconsegueix d'un dia per l'altre, hi ha al darrere molts anys d'esforços i de complicitat municipal que han fet possible l'engreixament d'un tresor que els figuerencs ens entestem en no voler gaudir. Sí, ho sé, és probable que tota aquesta essència, que aquest poc valorat rèdit egipci, no disposi d'excessiva transparència o que només es visualitzi d'una manera més evident al rovell de l'ou, al reeixit Museu de l'Empordà o a la llegendària casa natal Dalí, però quina importància té tot plegat? Tothom sap que més enllà del centre comercial, no ha sortit mai el sol i als figuerencs de bé ens importa un ou el que hi pugui arribar a passar.

Per acabar de tancar la boca als hatersvull afegir que aquest innovador pla estratègic de la Fundació implica organitzar una gran exposició i alguns actes temporals més, mantenir la independència financera, ser fidels a la dimensió artística de Dalí, ser un referent de prestigi internacional i fer de la Torre Galatea el centre espiritual del món. Sé que molts us preguntareu si, exceptuant l'últim punt, que suggereix un club privat a on posar-se fins al cul d'ayahuasca o succedanis, això no és el que ja s'havia fet fins ara. Segurament sí però aquí rau la clau de l'èxit, a saber mantenir una idea que funciona i que ha fet possible que Fundació, Figueres i figuerencs podem dir amb el cap ben alt que el surrealisme serà sempre nostre.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/05/19/dali-mare-dels-ous/914467.html?utm_source=rss